

„Danfæren“, et halvugentlig Rygheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika, udgivet af DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Neb.

„Danfæren“ udgaaar hver Tirsdag og Fredag Pris pr. Aargang. De Forenede Stater \$1.50. Udlandet \$2.00 Bladet udtæles i Postkub.

Beskrivelse, Betaling, Adressforandring og andet angaaende Bladet adresseres: DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Neb.

Redaktør: A. M. Andersen. Alle Bidrag til „Danfæren“'s Indhold: Afhandlinger, Korrespondancer og Artikler af enhver Art, bedes adresseret: A. M. Andersen, Blair, Neb.

Entered at Blair Postoffice as second class matter. Advertising Rates made known upon application.

I Tilfælde af Uregelmæssigheder ved Modtagelsen bedes man klage til det nærliggende Postkontor. Skulde det ikke hjælpe, bedes man henvende sig til „Danfæren“'s Kontor.

Naar Læserne henvender sig til Følt, der abetterer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at faa Ulysning om det averterede, bedes de altid omtale, at de faa Avertissementet i dette Blad. Det vil være til gen Nøig Nytte.

14. Marsmøde

(Fortset fra Side 1.)

Ser er et fort Uddrag af Prædicationen:

Naar du eller jeg indbydes til Bæst eller Gæstemaal, saa siger vi gerne ja. Al lættes til Side for at gaa med paa en Skovtur eller lignende. Er det da ikke underligt, at nogen kan sige nej til Herrens Indbydelse til at nyde hans Salighed! Naar Herren raaber dit Hjerte, saa du siger ja!

Tjeneren gif ud at indbyde, som hans Herre bød ham. Men her staar det underlige Ord, at de begyndte alle cendragtigen at undskyldte sig. Verdens Børn kan ellers ofte være uenige nok; men imod Kristendommen kan de blive enige. De sige Kristi Kors, som følger med at tage imod Indbydelsen. Pilatus og Herodes nævnedes som Eksempel paa, hvorledes Verdens Børn kan blive enige. Og saa de ellers saa forskellige jødiske Partier blev enige om Fællesskab imod Jesus. Ligesaa nu om Stunder ude i Verden. Der kan man forenes om at forbinde et Menneske i at blive et sandt Gudsbarn.

Unskuldningerne med Hensyn til Ageren, Ofterne, Kvistruen — det hele var Egen. Mening var: Jeg har ikke lyst, jeg gider ikke. Men kan et Menneske da forlade det jordiske, sit Kald? Ja, hvis der først bliver Alvor i at villes frelses, og disse Ting staar hindrende i Vejen.

Der kan høres Unskuldninger for ikke at gaa i Kirke som f. Eks., at det er for kolde eller for varmt, eller man har for travlt, eller at Prædicationen er for lang. — Men det, der indbydes til, er mere end at gaa i Kirke; det er til at faa Del i Frelsen, at hite en sand Kristen. Er I kommen her, I som er her i Dag, for at I vil slutte eder til Kristus? Unskuldningerne angaaende Kvistruen. Vi skal jo da passe alle de Ting i Gjemmet. Na, det skal vi; men derfor behøver vi ikke og skal vi ikke forsumme at tage imod Guds Raades Tilbud. Det bedste for et Menneske paa den hele Jord er at være en sand, troende Kristen.

Da Tjeneren bragte sin Herre Beked om, hvorledes de alle undskyldte sig, blev Herren vred. Guds Bredde bliver over hver den, som ikke tror. Staal for Guds Bredde, du, som nægter at modtage Indbydelsen til Frelse og Salighed.

De fattige og Arblindinger, halte og blinde —. Vid der var nogle af dem herinde. Thi de nævnes som Eksempel paa, at i Rød maa vi komme, for vi tager imod Frelsens Tilbud. Det er Syndere, selvebedste Syndere, der frelses.

Endnu Aam. Ud ved Bekfællene og Gæderne — ud til de elendige. Og Tjeneren skulde nævne dem at gaa ind. Det er Mennesker, som tvivler om, at der er Naade for dem. Men der er Naade for dem. Vi maa komme laadanne i Møde med Kærlighedens Barne, nsde dem. Der er

dog Længsel efter Naade hos disse elendige. Det er netop for de elendige, at Jesus er død. Vi skal gaa til dem, der er saa langt borte og pege for dem paa, hvor der staar frelset: Om dine Synder end være vredne som Blod, skal du blive hvid som Sne.

Vid til Tjenerne. Hvor findes det tjenende Sind? Over for Gædningemissionen er der maalte en Del Barne, men i Menighederne er der Knude. Hvor er den ynkende Følelse? 10 a 12 Tusinde Landsmænd i denne By. Det er at betænke, at de gaar fortabt, som ikke bliver indbudt og tager imod Indbydelsen. Diaconer, Søndagskolelærere — I sger og Tilstanden, men undskylder eder. Rød dem dog med Tjenerind til at gaa ind!

Efter Prædicationen sang Menighedens Sang for en engelsk Sang.

Formanden talte et Ord for en Offergave til vor Andremission. Under Orgelstil foregik Dringen, der varede i 16 Minutter. Der indkom \$232.35, deriblandt een Tidofarieddel og to Femdollariædler.

Da de fleste under Dringen havde forladt Kirken, sluttede Gudstjenesten fort med Salmen 732 „O Herre god og Frelser from“ og den almindelige Slutningsbøn.

Børnegudstjeneste.

Om Eftermiddagen kl. 2 blev der holdt Børnegudstjeneste i Luther College's Gymnastik-Sal, hvor alle Forretningsmøderne holdtes. Men vi har et Indtryk af, at vi kommer til at referere eller fortælle kortere for ikke at trætte Lærerne.

Der var, saa vidt vi skønnede, mellem 125 og 150 Børn til Stede. Det var en Fornøjelse at se og høre, som de sang med. Den blinde Miss Levin var til Stede og sang et Par Sange for Børnene.

Past. L. Jensen talte for Børnene ud fra Ordet: „Herre, jeg elsker dit Guds Bølg og det Sted, hvor du bor“ (Sal. 26. 8).

Vi skal bare minde om eet Træk, en Illustration: En ung Vige var af Vaeger bleven tilraadt først Værgluf, derpaa Søluft, siden Skovluft, men ingen af Delene hjalp. Endelig blev hun raadtil til at søge Kirkeluft. Det hjalp. Mange trænger netop til Kirkeluft.

Past. Laurien talte ud fra Moies' Eksempel foran det røde Hav til Børnene om at se opad og søge Gud i Nødens Stund.

Ser lang nu Miss Levin en Sang om, at Gud vil, Børn skal være „Søsteraaler“ til at komme i den mørke Verden.

Ungdomsmøde.

kl. lidt efter 3 Søndag Eftermiddag holdtes der Ungdomsmøde paa Skolens Græsplæne. Man mente, der alt i alt var forsamlet en 1000 a 1200 Mennesker. Og saa her blev haade ralt og sunget godt. Særlig skal vi bemærke en udmærket harmonisk Sang af Emaus Menighedens blandede Sangkor, en ditto af Menighedens Mandskor, en Solo („De tenberly looked at me“) af Mr. Venner fra Chicago og en ditto af Miss Levin.

Past. C. Christensen talte og opfordrede de unge til at gøre deres Valg, som Jofva gjorde sit, for Tid og Evighed. Eva havde ved Sværgens Begyndelse gjort et Valg der fik Betydning for den hele Slægt til Fald. Nu gjaldt det om at gøre det Valg at tage imod den Frelse, Gud havde beredt — til Drejning.

Past. J. P. Christiansen talte om „de rene af Hjertet“. Kun de skal se Gud. Det gælder om at faa Hjertet renset fra Synd i Kristi Blod og saa at vandre paa rene Stier. Thi intet urent skal komme ind i den hellige Stad.

Shuttelig talte Past. Thoreby. Han spurgte, hvad man skulde gøre for at faa Mennesker til at vælge og høre ved at pege paa, at Gudsdygtig er nyttig baade for det Liv, som er, og for det tilkommende og ved at nævne om flere Dødsfald blandt de unge paa de Egne, hvor han har virket i 2 a 3 Aar.

Der blev aflagt Giffener fra et Par Ungdomsforeninger. Og saa blev der optaget et Offer, der beløb sig til \$185.92.

Aftengudstjeneste.

Der blev sunget et Par Salmer, Nr. 312 og 575.

Past. Kr. Anker prædicatede med 2 Kor. 12, 20 fig. som Testi. Der har vi Beretningen om, hvorledes Paulus bad Herren tre Gange om at blive fri for „Tornen i Kød“ og „den Satans Engel“, men Herren svarede ham, at hans Naade er ham nok, og Paulus kommer til den Slutning, at „naar han er skrøbelig, da er han magtig“.

Det blev betonet, at Paulus virkelig ønskede at blive et bedre Menneske, men Herren saa, at Paulus behøvede noget til at holde ham nede, saa han ikke skulde hovmode sig. Den store Begavelse og de høje Raabensarefer kunde saa let blive ham en Frelse i saa Gensende. Paulus maatte komme dertil og kom dertil, at han fandede, hvad Herren sagde, at hans Naade var ham nok.

Der blev nu peget flersfoldigt paa, at det netop maa komme dertil for enhver, der skal leve et sundt og stærkt Kristensliv, at han lærer at leve af Naade, thi Naaden gør stærk. Og Naaden er nok, den strækker til alle Vegne. Ikke saa, at den gør tryk, men den gør stærk, fordi den henter Kraften fra den rette Kilde. Og saa er der ogsaa det, at et Menneske, der rigtigt har lært at leve af Naade, han vil, at andre ogsaa skal blive delagtige i samme Naade.

Den fjerne Søndagsdag sluttede saa med Aflyngelsen af Sangen: „O Gud se Lov, det hjemad gaar“.

Der var ogsaa Gudstjeneste i Immanuel's og Vor Frelsers Kirke baade Formiddag og Aften. Ved Formiddagsgudstjenesten optoges der Offer ogsaa i disse Kirker. Immanuel's Kirke indkom der \$82.00, i Vor Frelsers \$135.10 i alt \$635.37 i Søndags.

Mandag Formiddag.

Der var Aftergang i Emaus-Kirken, men alligevel holdtes der Forretnings-session, som aabnedes med Andagt og Vøn af Past. S. W. Bondo.

Følgende Forslag fra Ministeriet blev tilstemt: Alle anbefalinger, der hører ledsgaver Ansgninger, tilsende til Afterskoleaet eller Direktionen inden for den for. d. Kirke, skal indleveres i forseglet Konvolut eller jendes direkte af den, der giver anbefalinger, saa Ansøgeren ikke er kendt med Indholdet.

Forslaget fra Emaus Menighed, Racine, med Hensyn til de Menigheder, som ikke bidrager til Lærerskolekassen, resulterede efter nogen Drøftelse i følgende Bestemmelse:

Lærerskolekassen og det dermed følgende Brev, som hidtil har været sendt til Præsterne, skal herved sendes til Menighedssekretærene. Dog skal de for de Menigheders Vedkommende, som ikke formelt tilhører Samfundet, fremdeles sendes til Præsterne.

Naar Forslag af Kom. Nr. 5 udtalte Mødet om Glæde over den Overvillighed, der i det fundne Aar har vist sig over for Præsterne.

Der udtaltes ligeledes Glæde over Resultaterne af Ungdomsarbejdet, der særlig over den Vedfæstning, som de unge i Atlantic-Kredsen har fattet om at støtte en indfødt Missionær i Japan, og Mødet opfordrede de unge i andre Kredse til at følge Eksemplet.

Sessionen sluttedes med Vøn af Past. C. W. Nielsen.

Mandag Eftermiddag.

Salmen 299 „Jesus, som iblandt os staar“. Striftællning og Vøn af Past. P. M. Petersen.

En Forhandling om et engelsk Ungdomsblad resulterede i, at det overlodes til Ungdomsudvalget at handle efter bedste Skøn i denne Sag.

Et Forslag om, at Ungdomsudvalget arbejder for at faa vore unge til at frekventere vore Skoler og til at deltage mere i Søndagskolearbejdet og ellers i Arbejdet i Menighederne, blev vedtaget. Det blev besluttet at henstille til Kredse at forhandle om den praktiske Bedelse af vore Søndagskoler baade med Hensyn til Religionsundervisning, Danf og Undervisningsmetode.

Søndagskoleudvalget bemyndigedes til at udgive Stavelapper og ABeer, en Lærebog og muligvis en ny Udgave af Valskøvs Lærebog. Komiteen konsulteredes, med Hensyn til disse Ting, med Formanden i Direktionen for Dan. Luth. Publ. House, Past. A. C. Weismann.

Et Forslag om, at Halvdelen af vort Børneblad bliver engelsk, blev lagt paa Borden indtil videre. Et andet om at lade baade „Børnebladet“ og „De unges Blad“ trykke med latinke Typer blev forfattet med stort Flertal.

Mødet udtalte Tak til Børnehjemsbestyrelsen for dens trofaste Arbejde, og særlig blev det besluttet at takke tre Sivere af større Gaver til Hjælpemene.

Børnehjemsbestyrelsen tilfendtes \$50 aarlig som Raafønmølle for hans Arbejde.

Med Hensyn til Børnehjemmene blev det videre besluttet, at hvad Børnene fortjener, opbevares og udbetales dem, naar de er 21 Aar.

Ser til Prof Big Ordet og minde om, at det Dagen forud var 61 Aar, siden Kong Frederik den Syvende underkrev Danmarks Grundlov og holdt en lille Tale i den Anledning.

Med Hensyn til Alderdomshjem blev det besluttet at henstille til Kredse at behandle Sagen og indberette til næste Marsmøde.

Paa privat Forslag blev Prof. C. A. Hansen's Vn forhøjet til \$1000 og fri Volig.

Som en Genmandskomite til at indsamle den tidligere omtalte Jubilæumsgave blev Samfundets Formand valgt.

Det blev besluttet, at „D. I. ABl.“ herefter skal udgives i topaltet Formaat, Spalter af samme Bredde som „Danfæren“.

Past. Naarup og Mr. J. Madson, begge Winpaca, blev valgt som Medlemmer af Børnehjemsbestyrelsen.

Past. J. M. Sanfen, Mr. M. Beck, Blair, og Mr. J. Jensen, Elk Horn, blev valgt som Medlemmer af Direktionen for Dan. Luth. Publ. House.

Past. Dahlstrom til Medlem af Præstestiftelsen.

Alderdomskomiteen genvalgtes.

Revisor: Past. O. R. Olsen og Past. Nyrop.

Redaktør af „D. I. ABl.“ Past. J. Pedersen, til Medredaktør Past. C. Christensen.

Past. L. Jensen genvalgt til Redaktør af „Børnebladet“.

Alle Kvitteringer trykkes herefter ogsaa i „D. I.“ saa vel som i „D. I. ABl.“.

Sessionen sluttedes med Salmen „Jesus, Herre, lad dit Rige“ og Vøn af Past. N. B. J. Nielsen.

Tirsdag Formiddag

Morgenandagten begyndte med Salmen Nr. 4, „Lover den Herre, den magtige Konge med Ere“.

Deretter talte Past. M. D. Blod ud fra Matth. 5, 14—16: „I ere Verdens Lys“ o. s. v.

Der pegedes paa et Gensidighedsforhold mellem Gud og os. Vi behøver Gud og hans Naade. Herren behøver egentlig ikke os, og alligevel behøver han eller har Brug for sine Disciple. Han vil ikke virke umiddelbart ved den Helligaand, han vil virke gennem os. Lad os ikke glemme, at han vil bruge os.

Jeg gaar ud fra, at her er en Del troende Mennesker, sagde Taleren, som Herren har Brug for. Han vil, vi skal lade vort Lys skinne for Menneskene, saa de ved at se vore gode Gerninger kan komme til at præle Gud. — Det er sandt, at vi maa staa i et modtagende Forhold til Gud. Men er vi Verdens Lys, saa skal vi ogsaa vide, lade vort Lys skinne i en mørk Verden.

Uomvendte Mennesker kan ikke være Verdens Lys. Herren giver Kraft, og det ligger i den sande Kristens Karakter at kunne lyse. Derfor stilles Kravet ogsaa til troende Disciple. Vi er i den hellige Daab indlemmet i Samfund med Herren, og bliver vi i dette Samfund, saa bliver vi mere og mere i Stand til at kunne lyse.

Staben paa Hjerget, Løjet paa Stagen. Saaledes er vi stillet i en mørk Verden. Vi skal ikke klage over Mørket, vi skal være Lys. Vi skal ikke være G i m l e n s Lys, men Verdens Lys. Ser anvendte Past. W. en Oplevelse. Paa en Fernbanetur foreleden hændte det, at Lydene blev lændt i Vognen paa en solklar Dag, og han kunde ikke begribe, hvad de smaa Lys skulde til. Men snart sætte de ind i en mørk Tunnel, saa forlod han de smaa Lys' Betydning. Et lidt betonedes, at det var ikke alene et Privilegium at lyse, men

en Blygt. Vort eneste Naal skal være at være Gud ved at lyse, ved at arbejde for Menneskers Frelse. Han sluttede med at fortælle om et træfende Ørnmøle i England. Der var indbygget en Løjetage med et nedbrændt Lys i paa Stenen, og saa stod der nedenunder: „Ved at lyse for andre er jeg selv bleven foræret“.

Salmen 150, „Evighedsens Haab og Ere“.

Forretningssessionen begyndte med, at de tidligere omtalte Gaver tilbud fra Landkompagniet i Canada og Generalagent Chas. Petersen modtoges med Tak.

Der vedtoges en Takserejulation, som skulde trykkes i de lokale Blade og i Aarsberetningen, altsaa ikke her.

Det blev besluttet at udgive Aarsberetning som laedvanlig.

Eufekte af Resultaterne af Forhandlingerne i denne Session er allerede meddelt.

Der blev lige før Slutningen modtaget flere Giffener baade fra Præster, som var hindrede fra at være til Stede, og fra Menigheder, som ikke havde set sig i Stand til at sende Deleat. En af disse Giffener var ledigaet af \$10.

Past. Naarup af „Den danske Kirke“ var til Stede og havde Sæde i Mødet, og det blev besluttet at jende en Giffen med ham til nævnte Kirkes Marsmøde.

Formanden talte sluttelig nogle Ord om Indsamlingen af Jubilæumsgaven, og det 14. Marsmøde for den f. d. Kirke i Am. sluttede med, at Forsamlingen rejste sig og sang Nr. 298, „O, stærke Kriste, Menighedens Herre“.

Lærerne vil forstaa, at der hidtil ved og slet er refereret. Vi vil slutte med at sige, at Referenten ikke kunde være uden eet Sted ad Gangen, og derfor er her intet fortalt hørken fra Ungdomsmøderne i Emauskirken om Eftermiddagene, ejheller fra Aftenmøderne i de forskellige Kirker. Vi satte os det som Opgave at berette fra Aftensmødet, Forretningsmøderne og Søndagsmøderne paa de repræsentative Steder.

Veronlig tillader vi os at udtale, at det nu afsluttede Marsmøde i det hele taget var et godt Møde, som man har Marlag til at være glad ved og takke Gud for.

Forskellige Meninger og Anskuelser om et og andet brødes ofte under Forhandlingerne, men altid i en god og broderlig Tone.

Emaus Menighed afvorte sit Høvet som Vært paa en Naade, der helt igennem gav Tilfredshed. Søftermenighederne hjalp, saa vidt vi kunde skønne, beredvilligt til. Kvinderne skilte sig rigtig godt fra Bøvisningen. Og saa sagdes der, at de slet ikke var trætte af det; de var rede til at indbyde igen. Vi Gæster siger hjerterlig Tak for god Spise og prisværdig Dvovartning.

Luther College og dets Forstander gjorde sit til at gøre Opholdet behageligt. Tak, tak for alt godt.

Katolikkerne og den engelske Kroningsed.

Skrevet for „Danfæren“ af John Larsen.

Der er i denne Tid ikke saa lidt Nøre i England angaaende Kroningseden. En Del af Eden lyder Katolikkerne, og fra Romerkirkens Side jerties Himmel og Jord i Bevægelse for at faa Eden forandret saaledes, at den anstødelige Del udelades. Eden, der blev indført efter den skrællelige Revolutions Dage i 1688, indeholder følgende antikatoiske Paragraf:

„Jeg befender, vidner og erklærer for Guds Ansigt, at jeg tror, at der ikke i Naderens Sakramente findes nogen Forvandling Sted (Transsubstantiation) af Brødet og Vinen til Jesu Legeme og Blod, hærken før eller efter Bellsignelsen, ligemeget ved hvem Bellsignelsen sker; og at Tilbedelsen af Jomfru Maria eller nogen anden Selgen er Overtro og Afgudsdyrkelse. Jeg befender, vidner og erklærer dette i den ligefremme og simple Betydning af Ordene, som de oplæses, og som de af Protestanterne opfattes, uden nogen som helst Afgivelse, Forbehold eller Dispensation, enten fra Paven eller anden Autoritet; og jeg tror at være ansvarlig til Gud, selv om Paven eller nogen anden skulde afslø mig

fra Eden og erklære den ugyldig.“ Kroningsedenes Form og Indhold kan kun ændres af Parlamentet. Kong Edvard den Syvende afslagde Eden, da han i 1901 blev kronet; skønt der siges, at han ikke særligt betonedes de anstødelige Sætninger. Men med den Bevægelse henimod Romerkirken, der stadigt gaar for sig i England, maa det ikke forbanes os, om den af Statolikerne saa længe ønskede Forandring, nu skulde indtræde. George den Femte synes ikke at have noget imod at løse Paven i dette Stykke, og Fortemminister Asquith synes at være villig til at faa Pader til John Raymonds Forslag, der gaar ud paa at fjerne hele den Del af Eden. Protestanterne i England forbereder sig paa en bitter Kamp for Edens Bevarelse i dens nuværende Skikkelse; men det er ikke saa let at forudsige, hvad Udfaldet vil blive.

Bladet „New York Sun“, udtaler ved denne Anledning en mærkelig Kritik over Protestanternes Holdning. Bladet indrømmer, at der, da Eden blev indført, kunde være vigtige Grunde til et saadant Skridt; men det mener, at der er en himmelvid Forskel paa det igttende Marsmøde og vor egen Tid, og at de gamle protestantiske Forsamlingsninger imod Romerkirkens Overgreb, — hvor meget de end den Gang maatte behøves, — nu ikke længer er nødvendige, og at det kun er Protestanternes Fordom og Had, der ønsker at holde saadant vedlige. „Protestanterne“, siger Bladet, „troer, ved de anstødelige Sætningers Hjærnelse, allerede igen at skilte Forsølgelsen, Inquisitionen, Martyrbaalene og alle Middelalderens andre Grusomheder.“

Derfor ikke „New York Sun“ er absolut katolikkenligt, saa foreligger der her endnu et Eksempel paa den amerikanske Overfaldighed og Mangelen paa historisk Kundskab. Bladets Naevnemente er sit imod baade Historie og Erfarung. Den, der har et nogenlunde indgaaende Kendskab til Romerkirkens historiske Holdning, Program og Metoder, vil vide, at over for Romerkirken gælder ijer det gamle Ordprog: „Eternal vigilance is the price of liberty.“ Der er vel ingen, der mere samvittighedsfuldt og mere uigendriveligt har bevist dette end den store engelske Statsmand og Fortemminister Gladstone. Denne Mand var ikke alene en af Verdens største Statsmænd; han var tillige en Filosoof af første Rang, og der er vist ingen, der skal sige ham paa, at han med Villie og Vidende forurettede nogen. I sit Værk: „The Vatican Decrees in their bearing on civil allegiance“, (Katikanets Dekreter med Hensyn til deres Indflydelse paa den undersaaelige Trostob), fremstiller han, som Resultat af en indgaaende og alsidig videnskabelig-historisk Undersøgelse, at en prøveto katolik ikke kan være en tro og paalidelig Underkøat. Skriftet, der indkom i 1874, indeholder fire Sæter, hvorved Gladstone beviser, at Romerkirken af alle Katoliker fordrer fuld Overgivelse af baade aandelige og civile Rettigheder, og at Romerkirkens Prædicationer stiller sig over alle Autoriteter i Verden og over al verdslig Magt i alle Sager. Det er et Skridt, der kan anbefales den til Læsning, som ønsker at fende en virkelig katolisk sande Stilling i det borgerlige Samfund, saa vel som Romerkirkens Opfattelse af Kongemagten.

Englands Forhold til Romerkirken er ganske anderledes end Danmarks. Reformationen i England var ikke en Reformation i samme Forstand som Reformationen i Tyskland, hvilken Reformationen's Værn vi er. Vaade Motiver og Metoder var vidt forskellige; og medens England nok kan regnes blandt protestantiske Lande, saa er dog saa meget desto, at det engelske Folk og den engelske Folkekirke aldrig blev iaa aldeles frigjort fra Pavedømmets Rænker som det tyske Folk og den lutheriske Kirke blev det. Som Reformatoren er Luther eneaaende. Man finder ikke hos nogen anden af de store Ledere hans klare Opfattelse af Problemet og heller ikke den grundige og totale Øvrivelse fra Romerkirkens Misbrug. Selvfølgelig maa Vejen for det engelske Folk, tilbage til Romerkirken, være forholdsviis lettere, og da der i England er Katoliker i Millioner, saa arbejdes der